

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

Địa chỉ : P.O. Box 1533 Westminster, CA. 92684 - Phone : (714) 899-8167 Email: tuelinh@juno.com

Năm thứ 8 Số 59
Phật Lịch 2542
Ngày 15-2-1999

Mục lục

*

Đón Xuân mới	Trang 1
<i>Phúc Trung</i>	
Cùng nhau học hỏi	2
<i>Phúc Tuệ</i>	
Chúc mừng năm mới	3
<i>Ban Chấp Hành AHGDPTVNH</i>	
Xuân Di Lạc	4
<i>PT</i>	
Bản Tổng kết phân phối lịch	5
<i>Tuệ Linh</i>	
Thông báo v/v Hộp Mặt	6
<i>Ban Tổ chức</i>	
Sống tỉnh giác từng ngày	7
<i>Bình Anson</i>	

Đón Xuân mới

Mỗi lần năm mới đến, nhà nhà chuẩn bị đón Xuân, khắp mọi miền đất nước Việt Nam đều có chợ tết, chợ hoa.

Trong không khí đó, người ta dễ bị gợi nhớ đến nhà thơ tiền chiến Vũ Đình Liên, với bài thơ Ông Đồ :

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua,

.....

Trong thi văn Phật giáo, người ta hay nhắc đến bài thơ “ Cáo tậ thị chúng ” của thiền sư Mãn Giác ở đời Lý :

Xuân khứ bách hoa lạc
Xuân đáo bách hoa khai
Sự trục nhãn tiền quá
Lão tòng đầu thượng lai
Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận
Đình tiền tạc dạ nhất chi mai.

Trần Trọng San dịch theo thể thơ lục bát của Việt Nam :

Xuân đi hoa cũng rụng rơi;
Xuân về, hoa lại nở tươi trước nhà.
Sự đời vút mất trôi qua,
Trên đầu thắm thoát cái già đến ngay.
Tàn xuân chẳng hết hoa này,
Đêm qua, sân trước, cảnh mai vẫn còn.

Chúng ta hy vọng đón mùa xuân này, một mùa Xuân Di Lạc.

Bản Tin 59 Trang 1

Thêm một câu chuyện nữa trong *Góp Nhặt Cát Đá*

Thiền Trong cuộc sống ăn mày

Tosui là một thiền sư nổi tiếng. Tosui đã ở nhiều ngôi đền và dạy nhiều nơi khác nhau. Ngôi đền Tosui viếng cuối cùng quy tụ rất nhiều đệ tử. Tosui bảo với họ là ông sắp bỏ hẳn việc giảng dạy. Tosui khuyên họ giải tán và hãy đi đến nơi nào họ thích. Sau đó không ai thấy dấu vết Tosui đâu cả.

Ba năm sau, một đệ tử khám phá thấy Tosui đang sống với một số người ăn mày dưới một gầm cầu ở Tokyo. Lập tức anh ta khẩn cầu Tosui chỉ dạy.

Tosui bảo : “ Nếu anh có thể sống được như ta độ một đôi ngày thì ta dạy cho ”.

Vì thế người đệ tử mặc quần áo ăn mày và sống với Tosui được một ngày. Ngày hôm sau một tên ăn mày ngã ra chết. Tosui và người đệ tử nữa đêm mang xác chết chôn trên một sườn núi. Chôn xong hai thầy trò trở lại gầm cầu.

Phần đêm còn lại, Tosui ngủ rất ngon giấc, nhưng người đệ tử không thể chợp mắt được. Sáng hôm sau, Tosui nói:

“ - Hôm nay chúng ta không phải đi xin đồ ăn. Người bạn đã chết để lại một ít kìa ”.

Nhưng người đệ tử không ăn được một miếng nào. Tosui nói : “ Ta đã bảo anh không thể sống như ta được. Hãy rút khỏi nơi đây. Đừng làm phiền ta nữa. ”

Lời bàn “ mao tôn cương ” : Tâm thức của người đệ tử còn phân biệt sống, chết còn thấy sống khác chết vì thế còn ghê sợ trước sự chết, nên nhìn bát cơm của người chết cảm thấy lợm giọng không thể nuốt được.

Sự vật có hai mặt Tướng và Tánh (hay Dụng và Thể) Tướng có khác nhau, nghĩa là có đẹp xấu, có thành hoại, có sống chết . . . Tánh thì không khác nhau. Mọi sự vật đều đồng một Tánh, đó là tánh Không. Nghĩa là mọi sự vật đều do duyên sinh, đều do những cái không phải là nó sinh ra.

Ví dụ như cái bàn, sở dĩ có tướng bàn là do những cái không phải là bàn sinh ra như gỗ, đinh, công lao người thợ mộc, thợ đốn cây, thợ trồng rừng. . . chứ nào có cái gì cố định để xác định nó là cái bàn đâu. Nhìn tướng mà đặt tên *cái bàn* thế thôi.

Đức Đạt Lai Lạt Ma nói : “ Tánh Không cũng có thể dùng lý luận logic để có tri kiến về nó, nhưng phải trực ngộ nó mới thực sự là có trí tuệ tánh Không ”. (Trích Dalai Lama - Nguyên Châu dịch).

Tâm thức của tôi và bạn cũng như người đệ tử trong câu chuyện, còn chấp tướng nên còn thấy nếp sống ăn mày khác với nếp sống ông vua. Nghĩa là còn sợ nếp sống ăn mày, thích nếp sống ông vua. Còn thấy người sống khác người chết, nghĩa là còn thích sống và sợ chết.

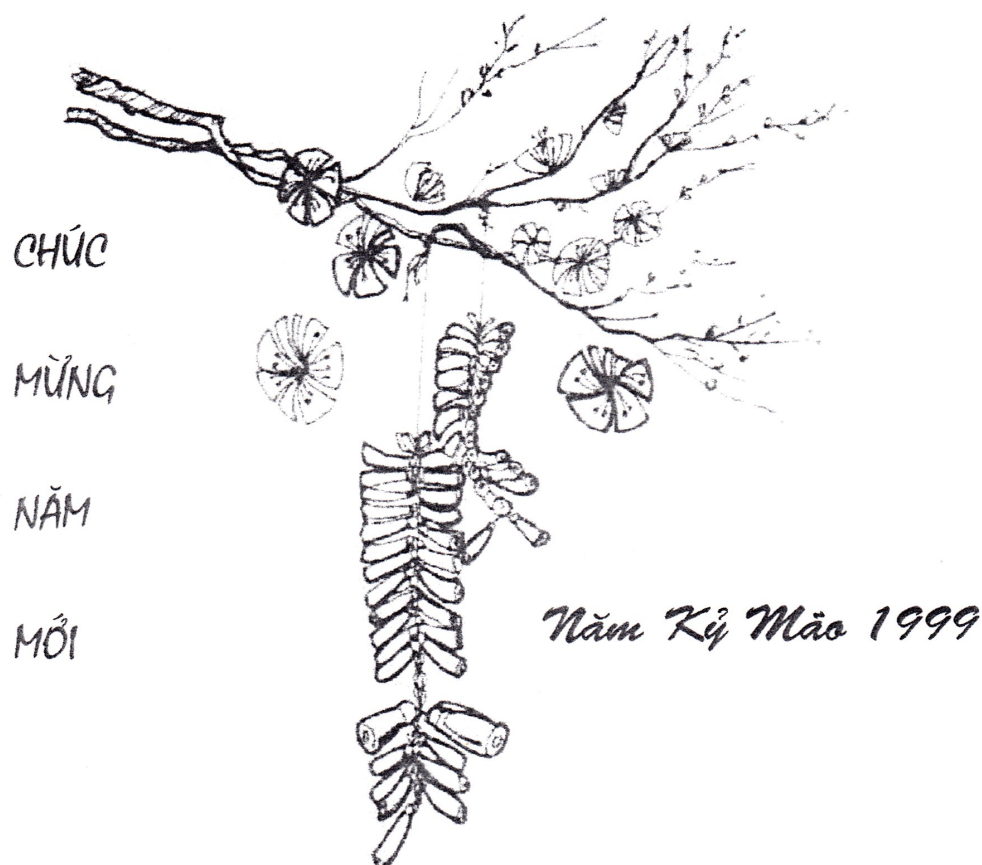
Tâm thức của thiền sư đã trực ngộ tánh Không, nên thấy ăn mày và ông vua không khác, người sống và người chết không khác, vì thế nên không thích cũng không sợ, mặc dầu vẫn biết có 2 tướng ăn mày và ông vua, người sống và người chết.

Thiền sư đã thản nhiên ăn hết bát cơm của người ăn mày vừa mới chết đêm qua. Đệ tử không thể sánh được với Thầy là lẽ tự nhiên. Ở đây thiền sư Tosui không muốn nhận đệ tử nữa nên đã dùng thử thách này để đuổi người đệ tử đi đó thôi.

Mong được góp ý của các bạn,

Phước Tuệ

Bản Tin 59 Trang 2

- Kính chúc chư tôn đức Tăng, Ni năm Kỷ Mão : Pháp thể an khang, Chúng sanh dị độ, Phật sự viên thành.
- Quý đức giả Trang Nhà Ái Hữu Vĩnh Nghiêm : Phúc trí tròn đầy, Bồ đề tâm kiên cố.
- Quý Huỳnh Trưởng và Đoàn viên GDPT Việt Nam quốc nội và hải ngoại cùng quý Anh, Chị thành viên Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại: Thân tâm thường an lạc, Tu học tinh tấn.

Ban Chấp Hành Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

XUÂN DI LẠC

*

Ngày mùng Một đầu năm đó là ngày Tết Nguyên Đán, ngày khởi đầu những tiết của một năm mới, ai ai cũng hân hoan vui mừng chào đón, hy vọng ngày ấy tốt lành thì cả năm sẽ mưa thuận gió hòa, nhà nhà ấm no hạnh phúc.

Trong pháp hội của đức Thích Ca Mâu Ni Phật, Ngài đã thọ ký cho đức Di Lặc sẽ thành đạo dưới cội Long Hoa, pháp hội Long Hoa ấy sẽ đem đến cho thế gian, khắp cả mọi người trần đầy an lạc. Tết Nguyên Đán là một ngày vui tươi nhất trong năm, nên chư Tổ đã chọn ngày này làm ngày Vía của đức Di Lặc.

Di Lặc là một vị thánh tăng có thực trong lịch sử, Ngài là người Bà La Môn ở Nam Ấn Độ, thân sinh là Ba Bà Lợi, họ A Dật Đa, tên là Di Lặc. A Dật Đa nghĩa là *vô năng thắng*, hạnh tu và lòng từ bi của Ngài không ai sánh kịp. Di Lặc dịch ra chữ Hán là *Từ Thị*, nghĩa là có lòng Từ rộng lớn.

Sở dĩ gọi là Từ Thị là vì khi mẹ Ngài chưa thọ thai thì từ tâm rất kém, khi thọ thai Ngài thì tâm Từ rộng mở. Lại trong một kiếp trước, ngài là một vị tiên tên là Nhất Thế Trí Quang nhờ đức Phật dạy phép tu Từ tâm tam muội, ngài tu phép ấy cho đến khi thành Phật, nên gọi Ngài là Từ Thị.

Vào thế kỷ thứ 10, Ngài có một hóa thân ở Trung Hoa, là Hòa Thượng Khê Thử ở tại xứ Minh Châu huyện Phong Hóa, Ngài có thân hình to lớn, tánh tình hoan hỷ, nói năng khác thường, ngủ nghỉ không chọn sang hèn. Ngài thường quảy cái dây to đi khắp thực, nên người ta gọi Ngài là Bố Đại Hòa Thượng, ai cho chi Ngài bỏ vào dây, đến chỗ nào có trẻ con, Ngài lấy những thứ có trong dây ra cho trẻ con và chơi đùa vui vẻ với chúng.

Một hôm Hòa Thượng Thảo Đường gặp Ngài hỏi : “ - Đại ý Phật Pháp như thế nào ? ”. Đang quảy bị trăn

vai, nghe hỏi như thế Ngài bỏ cái bị xuống đất. Hoà Thượng Thảo Đường liền hỏi thêm : “ Chỉ có thế thôi hay còn đường tiến lên ”. Ngài chẳng nói chẳng rằng quảy cái bị lên vai đi tiếp. Trước khi tịch Ngài có bài kệ :

*Di Lặc chơn Di Lặc
Phân thân thiên bách ức
Thời thời thị thời nhơn
Thời nhơn thị bất thức*

Nghĩa là : Di Lặc thật Di Lặc, phân thân trong muôn ức, thường thường chỉ dạy người, người đời tự không biết. Nhờ đó người ta mới biết Hoà Thượng Khê Thử là hóa thân của đức Di Lặc. Người ta làm tượng Ngài thân hình cao lớn, bụng to, miệng cười hoan hỷ đó là phỏng theo hình dạng của Hòa Thượng Khê Thử.

Người Mỹ gọi Ngài là Lucky Buddha.

Người Trung Hoa làm tượng của Ngài xưa có thêm 6 đứa bé, đứa chọc mắt, đứa chọc tai . . . , chúng tượng trưng cho 6 trần: nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý, dù trần cảnh thế nào cũng không làm bận tâm hoan hỷ của Ngài.

Lại có tượng với hình 5 đứa bé, chúng tượng trưng cho Ngũ phúc (Năm phước ở đời) : Phú (giàu có), thọ (sống lâu), khương ninh (khỏe mạnh), du hảo đức (đức hạnh), khảo chung mạng (trọn thân sống).

Gần đây lại có tượng một người to lớn, ăn mặc lôi thôi, hở ngực, bụng phệ, vai vác một cái bị to đứng là Bố Đại Hòa Thượng.

Xuân lại về, chúng ta hy vọng đón nhận một mùa Xuân hoan hỷ, Xuân Di Lặc.

Bảng Tổng Kết Phân Phối Lịch năm 1999

*

A. Nhận : Cửa cơ sở Ấn hành lịch HƯƠNG QUÊ

Lịch mảnh mảnh Ái Hữu Vĩnh Nghiêm : 300 tờ , lịch bloc : 60 cuốn

B. Phân phối :

- Trưởng Ngô Mạnh Thu để phân phối quanh vùng : 100 tờ lịch Ái Hữu , 30 lịch bloc
- Trưởng Tuệ Linh để phân phối các nơi : 200 tờ lịch Ái Hữu, 30 lịch bloc

C. Chi tiết : Trưởng Tuệ Linh đã phân phối :

- Chùa Vĩnh Nghiêm : 11 tờ lịch Ái Hữu, 1 lịch bloc
- Thầy Tâm Thành (Los) : 10 tờ lịch Ái Hữu
- Thầy Huệ Minh (Texas) : 1 tờ lịch Ái Hữu
- Đoàn Huỳnh Trưởng Truyền Thống Nam Cali : 24 tờ lịch Ái Hữu
- Trưởng Nguyễn Đình Thống, ACE Bắc Cali : 30 tờ lịch Ái Hữu, 8 lịch bloc
- Trưởng Đặng Đình Khiết, ACE Miền Đông : 30 tờ lịch Ái Hữu, 8 lịch bloc
- Trần Thị Ngọc : (10 tờ lịch Ái Hữu, 2 lịch bloc) - Huỳnh Ái Tông (10 AH + 1 bl) - Trưởng Hoàng Trọng Cang (2AH + 2 bl) , - Đỗ Văn Phổ (5AH + 1 bl) - Nguyễn Thị Tuyết Mai (5AH+4bl) - Vũ Ngọc Khuê (5AH+1bl) - Tuệ Linh (19AH+2bl).

Quý Anh Chị sau đây, mỗi người 1 tờ lịch Ái Hữu : Trần Thị Thanh Minh, Lê Dương Mỹ, Lê Quang Dật, Nguyễn Văn Nở, Võ Cân, Lê Vinh, Trần Thanh Hiệp, Nguyễn Văn Thục, Cao Chánh Hựu, Trần Ngọc Lạc, Trần Hồng Loan, Đặng Kim Trang, Đặng Chính, Trần Chí Trung, Nguyễn Thị Tâm, Hoàng Minh Đức, Ngủ Duy Thành, Nguyễn Tư Cự, Chu Thị Nga, Nguyễn Tuệ Quang, Vũ Trọng Khải, Vũ Dán Bình, Dh Nguyễn Lượng, gs Lý Đại Nguyên, Trần Văn Tiềm, Tâm Cẩm, Lê Văn Thắm, GDPT Lâm Tỳ Ni, GDPT Chánh Pháp, Lê Hoàng Kiều, Bùi Ngọc Bách, Phạm Thị Vương, Lê Thị Hằng. (Cộng 200 lịch AH, 30 lịch bloc)

D. Chi phí :

- Đợt 1 : Gửi cho các Trưởng Cang, Ngọ, Thống, Tông, Khiết : \$60.00
 - Đợt 2 : Gửi cho một số Trưởng khác và Tem thư mời Lễ Hiệp kỵ 1998 : \$20.00
 - Đợt 3 : Gửi cho các Trưởng Lê Vinh, Hiệp, Thục : \$06.00
- Cộng : \$86.00

E. Tiền nhận được :

- Trưởng Trần Thị Ngọc	đóng Niên Liễm 1999	\$30.00	ủng hộ phát hành lịch	\$50.00
- Trưởng Hoàng Trọng Cang	-	\$30.00	-	\$20.00
- Trưởng Nguyễn Thị Tuyết Mai	-	\$30.00	-	\$26.00
- Trưởng Tuệ Linh	-	\$30.00	-	\$30.00
- Trưởng Nguyễn Tư Cự	-	\$30.00	ủng hộ một số lịch	
- Trưởng Trần Thanh Minh	-		-	\$20.00
- Trưởng Đỗ Văn Phổ	-	\$30.00	-	
Cộng :	-	\$180.00	-	\$146.00

Bản Tin 59 Trang 5

ÁI HỮU GDPT VINH NGHIÊM HN
Nhóm AH/GDPT/VN/Bắc California
Ban Tổ Chức

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM

VĨNH NGHIÊM HỌP MẶT NĂM 1999

BI TRÍ DỮNG

Số : 001/BTC/TB

*

Phật Lịch 2542, San Jose ngày 1 tháng 2 năm 1999

Kính gửi : - Quý Anh, Chị thành viên
Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

Trích yếu v/v : Mượn hình ảnh sinh hoạt GDPT Vĩnh Nghiêm.

Thưa quý Anh, Chị,

Nhóm Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Bắc Cali được Ban Chấp Hành Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại ủy nhiệm tổ chức VĨNH NGHIÊM HỌP MẶT vào hai ngày 3 và 4 tháng 7 năm 1999 tại thành phố San Jose, California.

Để tạo lại không khí sinh hoạt, trong ngày Họp Mặt sẽ có trưng bày một số hình ảnh sinh hoạt, muốn được như thế, Ban Tổ Chức chúng tôi kêu gọi quý Anh, Chị nào có những hình ảnh sinh hoạt của các Gia Đình Phật Tử thuộc Miền Vĩnh Nghiêm từ trước, khi còn ở miền Bắc Việt Nam cho đến sau này, xin vui lòng cho chúng tôi mượn, sau khi trưng bày trong ngày Họp Mặt, Ban Tổ Chức chúng tôi sẽ gửi hoàn trả lại. Nếu quý Anh, Chị nào muốn, có thể dùng Color Copy (mặc dù là ảnh trắng đen) để nguyên khổ hay phóng to càng tốt, như vậy Copy sẽ rõ như nguyên bản.

Hình ảnh gửi tới để trưng bày, xin ghi rõ: Họ tên người cho mượn, xuất xứ của tấm ảnh, tên các người trong ảnh và xin gửi về địa chỉ :

Mrs. Dương Khánh Ninh
1592 Deluca Drive
San Jose, CA. 95131

Mọi thắc mắc xin liên lạc : - Anh Nguyễn Đình Thống, điện thoại : (408) 226-3276
Hoặc Dương Khánh Ninh, điện thoại : (408) 441-0344 Email : KhanhNinh@aol.com

Chào tình tấn,

T M. Ban Tổ Chức

DIỆU AN Dương Khánh Ninh

Bản Tin 59 Trang 6

Sống tỉnh giác từng ngày

Bình Anson

-oOo-

"Mùa mưa ta ở đây..." (Pháp Cú, 286)

Đó là lời của Đức Phật dạy cho ông Đại Phú (Mahadhana), một vị thương gia, khi Ngài ngụ tại tinh xá Kỳ Viên.

Một ngày nọ, vị thương gia này dùng 500 xe bò, chất đầy vải vóc với nhiều màu nhuộm tươi đẹp, lên đường từ thành Ba-ra-na-si đến các vùng xa để buôn bán. Khi đến thành Xá-vệ, ông ta gặp một sông lớn. Ông suy nghĩ: "Ngày mai ta sẽ qua sông", rồi dừng xe lại, cỡi ách cho các con bò, và nghỉ qua đêm tại bờ sông. Trong đêm đó, một trận bão kéo đến với mưa tầm tã cả đêm. Qua bảy ngày kế tiếp, nước sông dâng cao, tạo lụt lớn, và người dân trong vùng đều phải đình chỉ mọi sự buôn bán, đi lại. Kết quả là vị thương gia đó không thể bán các kiện hàng vải của ông. Vì thế, ông ta nghĩ rằng: "Ta đã trải qua một quãng đường dài, nếu ta quay về thì lại bị trễ nải. Chi bằng ta cứ ở đây qua mùa mưa, qua mùa xuân và mùa hạ, tiếp tục các công việc giao dịch và cố gắng bán cho hết các loại hàng này..."

Khi Đức Phật đi trì bình trong thành phố, Ngài biết được ý định của vị thương gia đó và Ngài mỉm cười. Thấy thế, Đại đức A-Nan hỏi Phật vì sao Ngài cười. Đức Thế Tôn đáp: "Này A-Nan, thầy có biết ông Đại Phú đó không?"

"Đạ có, bạch Thế Tôn."

"Không biết rằng mạng sống của mình đã gần hết, ông ta vừa quyết định sẽ ở lại đây cả năm để bán hết các kiện hàng của ông ấy."

"Thật vậy sao, bạch Thế Tôn?"

"Đúng thế, này A-Nan. Ông ta chỉ sống thêm được bảy ngày nữa, và nếu không khéo, ông ta sẽ bị các loài cá ăn thịt." Nói xong, Thế Tôn thốt lên bài kệ:

*"Hãy tỉnh tấn thi hành
việc cần làm hôm nay.
Có ai biết chắc chắn
cái chết đến lúc nào?
Có ai chống lại được
mệnh lệnh của thần Chết?
An lạc thay cho người
ngày và đêm tỉnh tấn
sống tỉnh giác từng ngày!"*

"Bạch Thế Tôn, con sẽ đến nói cho ông ấy biết," ngài A-Nan thưa với Phật.

"A-Nan, thầy cứ việc đi," Đức Phật đáp.

Đại đức A-Nan đi khát thực đến nơi ông Đại Phú trú ngụ với đoàn xe buôn của ông. Ông ta kính cẩn dâng vật thực đến ngài. Sau đó, Đại đức nói với vị thương gia: "Ông định ngụ lại đây trong bao lâu?"

"Bạch Đại đức, con đã trải qua một quãng đường dài, nếu con quay về thì lại bị trễ nải. Cho nên con sẽ ở đây trọn năm, cho đến khi nào bán hết vải thì con mới ra đi."

"Này quý cư sĩ, mặc dù mạng sống đã gần hết mà ít ai lại biết được! Ông nên tỉnh tấn!"

"Bạch Đại đức, tại sao thế? Có phải đời sống của con đã gần mãn?"

"Đúng vậy, quý cư sĩ. Mạng sống của ông chỉ kéo dài bảy ngày nữa thôi."

Ông Đại Phú rất bàng hoàng và xúc động. Sau khi bình tâm trở lại, ông thỉnh mời Đức Phật và Tăng đoàn đến nơi ông ngụ để thọ trai. Trong bảy ngày kế tiếp, ông cúng dường vật thực đến chư Tăng, và trong ngày thứ bảy, ông xin phép được rửa bát của Phật và xin Phật chúc phúc. Trong khi chúc phúc, Đức Thế Tôn giảng thêm:

"Này quý vị tu sĩ và cư sĩ, một người hiền trí không bao giờ nên nghĩ rằng: 'Tôi sẽ ở lại đây trong suốt mùa mưa. Tôi sẽ làm việc này, việc kia.' Trái lại, người ấy lúc nào cũng nên sống tỉnh giác từng giây khắc và luôn luôn quán chiếu về cái chết của mình như thể mình chỉ sống thêm được một đêm nữa thôi." Sau đó, Ngài thốt lên các câu kệ dưới đây, về sau được ghi lại trong kinh Pháp Cú (kệ 286-289):

Niên Liễm 1999

*

Xin quý Anh Chị thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại vui lòng đóng góp sớm Niên Liễm năm 1999.

Chi phiếu xin đề tên và gửi về cho Thủ Quỹ :

- Mrs. Nguyễn Thị Tuyết Mai
12960 Guadalajara Cir.
Cerritos, CA. 90703-6109

*Mùa mưa ta ở đây,
đông, hạ cũng ở đây,
người ngu tâm tưởng vậy,
không tự giác hiểm nguy. (PC 286)*

*Người tâm ý đắm say
con cái và súc vật,
tử thần bắt người ấy,
như lạt trôi hàng ngũ. (PC 287)*

*Một khi tử thần đến,
không có con che chở,
không cha, không bà con,
không thân thích che chở. (PC 288)*

*Biết rõ ý nghĩa này,
bậc trí lo trì giới,
mau lẹ làm thanh tịnh,
con đường đến Niết-Bàn. (PC 289)*

Sau khi nghe xong bài giảng, vị thương gia tỉnh ngộ, thành tâm xin quy y Tam Bảo và đắc quả Dự lưu, các tu sĩ trong đoàn cũng đạt được thắng trí.

Sau đó, ông Đại Phú đưa tiễn Đức Phật về tịnh xá. Khi quay trở lại nơi trú ngụ của mình, ông nói: "Tôi cảm thấy nhưế đâu, thân thể mệt mỏi!", và nằm xuống giường để nghỉ. Vừa nằm xuống thì ông chết, và được tái sinh vào cõi trời Đâu-suất.

*Bình Anson phỏng dịch
(tổng hợp từ các bản Chú giải kinh Pháp Cú),
Tháng 02-1999*

Bản Tin 59 Trang 8